

Ordføreren (Verg): Det ærede Medlem fra Stege nævnte meget loyalt, at hans Medforlagsstilleres Tiltrædelse egentlig kun var formel, idet han havde faaet deres Navne med for overhovedet at kunne faae Forslaget frem og altsaa ikke har bundet Nogen af dem til Forslaget. Saafremt den ærede Minister kunde have modtaget hans Forslag, saa at vi kunde have haet noget Haab om at se Lovforslaget vedtaget i denne Skikkelse, saa skulde jeg have fulgt det ærede Medlem, idet jeg sætter mere Pris paa det ærede Medlems Forslag end paa Udvalgets; men videre kan jeg efter Omstændighederne ikke gaa, idet jeg vilde være meget taknemmelig for, om Thinget i Realiteten fastholder sin Afstemning fra 2den Behandling, saa at vi faae § 3 i den da foreslaaede Skikkelse. Det er erkjendt af den ærede Finansminister, hvad der ogsaa er antydet af mig, at de to af Udvalget under Nr. 1 og 2 stillede Ændringer kun ere Udelighedsendringer. Hvad angaar det Forslag, der er stillet af den ærede Finansminister forekommer det mig, at der er meget vægtige Realitetsindvendinger at gjøre mod dette. Der er nu for det Første dette, at den ærede Finansminister i sit første Forslag havde medtaget Farten mellem Ribe, Jand, Esbjerg og Varde Løbdistrikter paa den ene Side og den nærmest liggende fæstnings Ryststrækning paa den anden Side, men dette er udeladt i hans nuværende Ændringsforslag. Ligeledes har han ikke taget Hensyn til den meget omhyggelige og meget vel motiverede Indstilling fra de nordlige Ryster af Sylland i Anledning af Skubefarten paa Norge med Hjemmeprodukter fra begge Landes Side, en Fart, som nu i Narhundreder er drevet under besværlige Forhold. Dernæst giver den ærede Finansminister ganske vist Noget til Lillebelt, idet der staar: Farten mellem Fredericia, Kolbing, Middelfart, Alsens og Faaborg Løbdistrikter. Jeg skulde egentlig som Repræsentant for Kolbing være meget taknemmelig for, at Kolbing har nydt den Gæde at komme med. Men jeg gjentager, hvad jeg før sagde om dette Ændringsforslag: Ved Tilføielsen: „Fredericia, Kolbing“ gjør den ærede Finansminister kun dette Lovforslag to Ord længere. Der kommer i Virkeligheden ikke mere Indhold deri. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det vil være en ren Undtagelse, at en eller anden Skude herfra disse Byer kan komme ind i Haderslev Havn eller paa Rysten der. Det er ikke med Hensyn hertil — det vil jeg betone — at Skipperne have indgivet

deres Andragende; de have andraget paa at faae den urimelige Bestemmelse hevet, at Smaaskippere fra Flensborg eller Egernsund f. Gr. med Mursten skulle betale 3 Mark pr. Kommercelast for deres Mursten, for at de kunne komme ind i en dansk Havn. Saa er det lempeligere i de tydske Havne. For Fredslutningen var det 4 Stilling. Disse Skibe kunne nu komme til at betale en meget betydelig Del til Staten af, hvad de saaledes opseile, medens de tydske Sernbaner fra samme Sted gaa med de kostbareste Varer uden at betale nogen Fragtstat; thi dette er en Fragtstat. Denne Ulempe er saa meget mere isæfaldende ved en Sammenligning med Forholdet for nogle Aar siden. Det er de samme Personer som dengang, der drive den samme Næring, hvem man har paalagt disse urimelige Skatter. Andragenderne have nævnt: Hertugdømmernes Østkyst, men her i Finansministerens Forslag staar kun: Den ligeoverfor liggende Kyst af Lillebelt. Den ærede Finansminister har meget omhyggelig vogtet sig for at komme sydpaa til Flensborg; derfor anser jeg rigtignok hans Forslag for meget lidet betydnende. Det første Stykke omfatter for det Første Farten mellem Helsingør, Kjøbenhavn og Rjøge og de danske Sundhavne; men det er Lovbundet, det er det Samme som nu. Derimod ligger Betydningen af Ministerens Forslag alene dert, at det derhos medtager Storeheddinge, Præstø og Faxe. At Faxe Kalkbrud lettere og billigere end før kan faae sine Varer over til den svenske Kyst, det er nu efter min Mening Hovedindholdet af Ministerens Forslag. Jeg har derfor ikke stor Estime for dette Forslag; men jeg vil ærlig talt sige, at, naar det er det eneste, der er tilbage af Afstemningspunkterne, og det vil bero derpaa, om det Hele skal vedtages eller forkastes, saa vil jeg lade det blive staaende, thi jeg ønsker nok Lovforslagets § 1. Men med Hensyn til vort Forslag og den Redaktion, vi have givet § 3, tror jeg dog, at Enhver vil indrømme, at den høitærede Finansminister saavel forleden Dag som idag ikke har modsat sig dette Forslag paa en saadan Maade, at han ikke kunde modtage Loven, hvis den blev vedtagen paa denne Maade. Ivertimod, jeg skulde tage meget feil, dersom han ikke utvivkelig havde sagt det Modsatte, nemlig, at, hvis Rigsdagen vedtog denne Lov i den Affattelse, som vi haabe, at Thinget vil give den, vilde han ikke derfor undbringe Loven sin Bistand til Emanation. Jeg tror heller ikke, at den ærede Minister vil kunne